

РЕШЕНИЕ

№ 530

гр. София, 29.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8029** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 49 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) във връзка с чл. 145 и сл. Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Т. Т. срещу заповед № 3286з-2374/13.06.2019 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която на основание чл. 41, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ и чл. 49, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 47, т.2, б.„а“ от ЗЧОД, са отнети Лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 395/14.10.2004 г. за извършване на дейности по чл. 5, ал. 1 от ЗЧОД (лична охрана на физически лица, охрана на имуществото на физически и юридически лица и охрана на ценни пратки и товари за територията на цялата страна/ и допълнение към Лиценз № 395/14.10.2004 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЧОД (сигнално-охранителна дейност за територията на цялата страна), издаден на 02.10.2018 г., както и Лиценз № 1805/28.03.2012 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1 от ЗЧОД (охрана на мероприятия за територията на цялата страна) и допълнение към Лиценз с № 1805/28.03.2012 г. от 02.10.2018 г. за промяна на регистрацията на търговеца. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради неспазване на установената форма и противоречие с целта на закона- отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 5 от АПК. Посочва се, че оспорвания административен акт не отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, тъй като в заповедта липсват

наименование на органа издал акта, адресат и дата на издаването му, както и че от поставения в края на заповедта подпис не може да се установи, дали е положен от оправомощено лице. Счита, че отнемането на лицензиите ще доведе до преустановяване на дейността на търговското дружество и невъзможност за погасяване на публичните му задължения. Моли за отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски в размер на внесената държавна такса.

Ответникът (Директора на Главна дирекция "Национална полиция"), чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и при спазване на изискванията на материалния и процесуален закон. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че [фирма] е лицензополучател по следните лицензи по ЗЧОД:

- Лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 395/14.10.2004 г. за извършване на дейности по чл. 5, ал. 1 от ЗЧОД (лична охрана на физически лица, охрана на имуществото на физически и юридически лица и охрана на ценни пратки и товари за територията на цялата страна/ и допълнение към него от 02.10.2018 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЧОД (сигнално-охранителна дейност за територията на цялата страна)

- Лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1805/28.03.2012 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1 от ЗЧОД (охрана на мероприятия за територията на цялата страна) и допълнение към него от 02.10.2018 г. за промяна на регистрацията на търговеца.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е образувано въз основа на данни съдържащи се в писмо изх. № С182225-179-0003786/03.07.2018 на ТД на НАП-гр. С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, с приложено към него уведомление изх. № С182225-053-0000137/03.07.2018 г. от ТД на НАП - [населено място], на основание чл. 221, ал. 6 от ДОПК, за това, че [фирма], ЕИК[ЕИК] има непогасени публични задължения в размер над 5 000 лв. В Уведомлението изрично е посочено, че задълженото лице не погасява задълженията си и не предложило надлежно обезпечение. Към него са приложени подробни справки в табличен вид за непогасените публични задълженията на дружеството.

За изясняване на изнесените данни в Уведомлението по чл. 221, ал. 6 от ДОПК от Главна дирекция „Национална полиция“ е изискана допълнителна информация за непогасени държавни задължения по влезли в сила ревизионни актове, какъв е видът на задълженията и дали спрямо търговецът има допуснато разсрочване, отсрочване или спиране на събиранията на публичните вземания от страна на публичния изпълнител.

С писмо изх. № С182225-178-0031264/28.11.2018 г. от ТД на НАП - С. е получен отговор, че за непогасени задължения над 5000 лв. срещу [фирма] е образувано ИД[ЕИК]/2016 г., наложените обезпечителни мерки (запор върху движими

вещи и банковите сметки) не обезпечават изцяло задълженията на дружеството и, че няма издадено разрешение за разсрочка отсрочване и спиране на изпълнението от страна на публичния изпълнител. Към писмото са приложени подробни справки за изискуемите задължения на дружеството. От тях се установява, че дружеството има непогасени задължения към осигурителните фондове за задължителното обществено осигуряване, задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, задължения за здравно осигуряване, ДОО и др., както и такива по имуществени санкции, наложени с наказателни постановления и др.

С нарочно съобщение рег. № 328600-11145/05.03.2019 г. търговското дружество е уведомено за започналото производство по отнемане на издадените му лицензи по ЗЧОД. Съобщението е получено на 11.03.2019 г.

На 21.03.2019 г., с вх. № 328600-14261/21.03.2019 г., в ГДНП е постъпило възражение от управителя на дружеството, към което са приложени платежни нареждания за извършени плащания към ТД НАП. За проверка на наличните непогасени задължения на търговското дружество е изпратено ново запитване до ТД на НАП рег. № 328600-18060/11.04.2019 г. На запитването е отговорено с писмо с изх. № 2544-00-640/30.04.2019 от ТД на НАП - С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, като е посочено, че дружеството има задължения, срещу него е образувано изпълнително дело ИД[ЕИК]/2016 г. и има наложен запор върху банковите сметки, наложена възбрана и наложен запор върху движими вещи, но наложените обезпечителни мерки не обезпечават дълга на дружеството. Няма издадено разрешение за разсрочване или отсрочване на задълженията по смисъла на ДОПК.

Изготвено е предложение рег. № 3286р-26760 от 13.06.2019г. до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отнемане на Лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 395/14.10.2004 г. и допълнение към него и Лиценз № 1805/28.03.2012 г. за извършване на частна охранителна дейност и допълнение към него. На предложението е поставена резолюция „Да“ от 12.06.2019 г.

Въз основа на така проведеното административно производство директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е издал оспорената заповед. Като правно основание за издаването ѝ са посочени нормите на чл. 41 ЗМВР и чл. 49, ал.1, т.1, вр. с чл. 47, т.2, б. А от ЗЧОД, а като фактическо – наличие на задължения към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване, конкретизирани по вид, размер и период събраните в хода на производството справки от ТД на НАП-С..

Заповедта е връчена на търговското дружество по пощата с обратна разписка, получена на 17.06.2019г., видно от известие за доставяне ИД PS 1766 005PKG V /л.12 по делото/.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимирано лице – адресат на индивидуален административен акт, в законоустановения срок, против акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл. 49, ал. 3 от ЗЧОД.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 49, ал. 1 във връзка с чл. 40 от ЗЧОД.

Спазена е и установената в закона форма и с изискуемото се съдържание. Посочени са наименованието на органа, който го издава, адресата на акта, фактическите и правните основания за постановяването му, направените от лицето възражения, които са отхвърлени, срокът и съдът, пред който може да се обжалва, датата на издаване и подпис.

В хода на административното не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила, нарушаващи правото на защита на оспорващия. Съобразно общото правило на чл. 26 от АПК, търговското дружество е надлежно уведомено чрез нарочно съобщение (рег. № 328600-11145 от 05.03.2019г, връчено на 11.03.2019 г.) за образуваното административно производство, като му е предоставена възможност да направи възражения и да представи доказателства.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Депозираното от [фирма] възражение №328600-14261/21.03.2019 г. и приложените към него писмени доказателства са разгледани и обсъдени от административния орган. Събрани са и допълнително доказателства относно изложените в него възражения, като е изготвено ново запитване до ТД на НАП за непогасени задължения на дружеството.

Разпоредбата на чл. 49, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 47, т. 2, б. „а“ от ЗЧОД, послужила като правно основание за прилагане на принудителната административна мярка, дава правомощие на директора на ГДНП или на оправомощено от него длъжностно лице да отнеме лиценз за извършване на частна охранителна дейност когато се установи едноличният търговец или юридическото лице има задължения към държавата или към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване, освен ако компетентният орган е допуснал разсрочване или отсрочване на задълженията. Наличието на визираната хипотеза се установява от приетите по делото писмени доказателства - справки от ТД на НАП-С., в които публичните задължения на [фирма] са конкретизирани по вид, размер и период.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспорената заповед е законосъобразна, като постановена при правилно прилагане на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, които му се дължат. За да определи размера на възнаграждението, съдът взе предвид разпоредбите на чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Г. Т. срещу заповед № 3286з-2374/13.06.2019 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: